

ДО

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
С О Ф И Я

СТАНОВИЩЕ

ОТ

ОБЩНСКИ СЪВЕТ - ГР. МОНТАНА ВЪВ ВРЪЗКА

С К.Д. № 9/1993 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

СЧИТАМЕ, ЧЕ ИСКАНЕТО ОТ ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ 36-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ ПРОТИВОКОНСТИТУЦИОННОСТТА НА УКАЗ 10 ОТ 18.01.93 Г. НА ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ Е НЕОСНОВАТЕЛНО.

ОСНОВНИЯТ АРГУМЕНТ В ТОВА ИСКАНЕ Е, ЧЕ ПРЕЗИДЕНТЪТ НЕ СЕ Е СЪОБРАЗИЛ С ТЕКСТОВЕТЕ НА ЧЛ.2, ЧЛ.3 И ЧЛ.4 ОТ УКАЗ 1315. С ТОВА ТВЪРДЕНИЕ НЕ МОЖЕМ ДА СЕ СЪГЛАСИМ ПО СЛЕДНИТЕ СЪОБРАЖЕНИЯ:

1. Чл.2 на указа гласи: "Наименованията се дават в съгласие с народните традиции...". Очевидно, тук определението "... в съгласие с народните традиции" по отношение бившите Михайловград и Кутловица биха могли да намерят и са намерили едно справедливо решение чрез указа на Президента.

Името Кутловица е просъществувало до 1891 г., когато именно за да просперира и да бъде засилено развитието му, селището се преименува във Фердинанд. Забележително е, че именно този неикономически акт допринесе наистина за възвръ-

2.

ЩАНЕ ЗНАЧЕНИЕТО НА СЕЛИЩЕТО КАТО ИКОНОМИЧЕСКИ, СТОПАНСКИ И ГЕОГРАФСКИ ЦЕНТЪР НА СЕВЕРОЗАПАДНА БЪЛГАРИЯ И ЗА КРАТКО ВРЕМЕ НАСТИГА И ЗАДМИНАВА СТАРИ ГРАДСКИ СЕЛИЩА С ТРАДИЦИИ КАТО ЛОМ И БЕРКОВИЦА. ОТ ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ЗНАЧЕНИЕ Е И ФАКТЪТ, ЧЕ ОТ 1891 Г. ДО 1944 Г. НИКОЙ, НИТО ОТДЕЛНИ ГРАЖДАНИ, НИТО ГРАЖДАНСКИ ОРГАНИЗАЦИИ, МЕСТНИ ОРГАНИ НА САМОУПРАВЛЕНИЕ, ДЕПУТАЦИИ ИЛИ ДЕПУТАТИ, НЕ СА НАПРАВИЛИ И НАЙ-МАЛЪК ОПИТ ДА БЪДЕ ВЪЗВЪРНАТО ИМЕТО КУТЛОВИЦА. СЛЕДОВАТЕЛНО, ГРАЖДАНСТВЕНОСТТА НА ТОВА ИМЕ НА СЕЛИЩЕТО ПРЕДИ 1891 Г. Е БИЛА ИЗЧЕРПВАНА И ОТМРЯЛА В ПОСЛЕДВАЛИЯ ПОЛОВИН ВЕК ДО 1944 Г. И ТОВА СЕ ПОТВЪРЖДАВА ОЩЕ ВЕДНЪЖ, КОГАТО С ЛЕКОТА И БЕЗ КОЛИЗИИ ПРЕЗ 1945 Г. ГРАДЪТ Е ПРЕКРЪСТЕН НА МИХАЙЛОВГРАД.

ТРАДИЦИЯ ОЗНАЧАВА ТРАЙНОСТ. ОЧЕВИДНО НОВОТО ВРЕМЕ /1891 -1992/, ЕДИН СТОГОДИШЕН ПЕРИОД, ДОКАЗВА ОБРАТНОТО ПО ОТНОШЕНИЕ ИМЕТО КУТЛОВИЦА. НАРОДНА ТРАДИЦИЯ ОЗНАЧАВА И ДОМИНИРАЩА ПРИВЪРЗАНОСТ НА ШИРОКИ СЛОЕВЕ КЪМ НЕЩО ОБЩО ЗА ТЯХ. В СЛУЧАЯ, ДОМИНИРАЩАТА ЧАСТ ОТ ОБЩЕСТВЕНОСТТА, ОСОБЕНО МЛАДОТО ПОКОЛЕНИЕ - УТРЕШНИЯ ДЕН НА ТОЗИ ГРАД, ДЕМОНСТРИРА ТАКАВА ПРИВЪРЗАНОСТ КЪМ ИМЕТО МОНТАНА. В КРАЙНА СМЕТКА НЕ ФОРМУЛАТА НА ЕДИН УКАЗ Е ПРИОРИТЕТЪТ ЗА РЕШЕНИЕТО НА ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТ, А ЖЕЛАНИЕТО НА ПО-ГОЛЯМАТА ЧАСТ ОТ ГРАЖДАНСТВОТО.

2. Чл.3 гласи: "НАИМЕНОВАНИЯТА СЕ ДАВАТ СЪОБРАЗНО ХАРАКТЕРА, МЯСТОТО И ЗНАЧЕНИЕТО НА ВСЕКИ ОБЕКТ".

НЕОСПОРИМ Е ФАКТЪТ, ЧЕ ОПИТЪТ НА РИМСКАТА УРБАНИСТИКА И АДМИНИСТРИРАНЕ Е ПОСОЧИЛ И УТВЪРДИЛ ИМЕННО ТУК СЕЛИЩЕТО, ПРИЗНАВАЙКИ НЕГОВОТО СТРАТЕГИЧЕСКО ЗНАЧЕНИЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИКОНОМИКА, ВОЕННО ДЕЛО И ГЕОГРАФСКО МЕСТОПОЛОЖЕНИЕ. ВЯРНО НАМЕРЕНИЕТ КРЪСТОПЪТ Е ГАРАНТИРАЛ ПРЕЗ ХИЛЯДОЛЕТИЯТА ОЦЕЛЯВАНЕТО НА СЕЛИЩЕТО. ПРИЕМСТВЕНОСТТА В НАИМЕНОВАНИЕТО МОНТАНА Е

3.

ДОКАЗАТЕЛСТВО НА ИСТОРИЧЕСКА ПРИЕМСТВЕНОСТ НЕЩО, КОЕТО Е ПЛЮС, А НЕ МИНУС В ИСТОРИЧЕСКОТО САМОЧУВСТВИЕ НА ЕДИН НАРОД.

3.Чл. 4 гласи: "НАИМЕНОВАНИЯТА ТРЯБВА ДА ОТРАЗЯВАТ БОГАТСТВОТО И КРАСОТАТА НА БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК, ДА СА БЛАГОЗВУЧНИ, РАЗБИРАЕМИ, ЛЕСНИ ЗА ПРОИЗНАСЯНЕ И КРАТКИ, ДА ВНУШАВАТ ЧУВСТВО НА ДОСТОЙНСТВО И ГОРДОСТ...".

Кутловица, за съжаление, не отговаря на изискването за "достойнство и гордост", тъй като за гражданството единственият спомен от това име е една джамия. Освен това, общественото съзнание възприема името Кутловица като синоним на мизерия, селящина и турско поселище. Това е факт и никакви препоръки, теории или формулировки в укази не са в състояние да се преборят с общественото съзнание, отхвърлило в себе си името Кутловица още преди столетие.

Случаят с името Михайловград не издържа никаква критика и е незащитимо от всяка гледна точка, освен от една - на тясно политическия интерес на определена политическа групировка.

Лесни, разбираеми и кратки са и много думи и имена с небългарски корен, наложили се завинаги в българския език и цитираният принцип не може да бъде разглеждан и прилаган тотално.

Достойнство и гордост на едно наименование могат да се съдържат и в неговите културно-исторически послания, още повече, когато се касае за културно историческо наследство. От съвременна и несхоластична гледна точка, отказът на приемствеността в историческото наследство и отрязването му с цел херметизиране на етническо-националното такова може да бъде проява само на краен исторически нихилизъм. Тук само ще посочим, че МОНТАНА не представлява фрапантно изключение или

ВОЛНОСТ, А САМО ДОПЪЛВА И ДНЕС ЖИВИ ИМЕНА ОТ ГРЪКО-РИМСКАТА ЕПОХА, ПРЕЖИВЕЛИ СЪЩО ХИЛЯДОЛЕТИЯ И ВЛЕЗЛИ ЕСТЕСТВЕНО В ОБРЪЩЕНИЕ - АХТОПОЛ, НИКОПОЛ, СОФИЯ.../АМИ ФРАПАНТНИЯТ, НО НЕОСПОРВАН ОТ НИКОГО - КЪРДЖАЛИ?/

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО НА УСТОЯЛОТО ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ И НЕОБИКНОВЕНО ЖИВО И ОБИЧАНО ОТ ШИРОКОТО ГРАЖДАНСТВО ИМЕ МОНТАНА БЕ ОТЧЕТЕНО ОТ ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТ КАТО ЕДИНСТВЕНО РАЗУМНОТО РЕШЕНИЕ, ТЪЙ КАТО ОЧЕВИДНО ИМЕТО МИХАЙЛОВГРАД БЕ НЕПРИЕМЛИВО ПОВЕЧЕ ДА СЪЩЕСТВУВА, ОБСЛУЖВАЛО ЕДНА ВРЕМЕННА ПОЛИТИЧЕСКА КОНЮНКТУРА, С ОТМИРАНЕТО НА КОЯТО И ТО СЕ ПРЕВЪРНА В НЕЛЕПОСТ.

С УДОВЛЕТВОРЕНИЕ ПРИЕХМЕ ФАКТА, ЧЕ СЛЕД ЗАДЪЛБОЧЕНО И ПРОСТРАННО ДИСКУТИРАНЕ НА ПРОБЛЕМА С ПРЕИМЕНУВАНЕТО НА ГРАДА В КОМИСИЯТА ПО ПРЕИМЕНУВАНИЯТА КЪМ ПРЕЗИДЕНТСТВОТО, КОМИСИЯТА В ГОЛЯМАТА СИ ЧАСТ НАМЕРИ ЗА РАЗУМНИ И ИЗДЪРЖАНИ ДОВОДИТЕ И АРГУМЕНТИТЕ НА ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТ. УБЕЖДЕНИЕТО НИ, А И ТОВА НА КОМИСИЯТА БЕ, ЧЕ НАЛИЧИЕТО НА ИМЕНА, ПОДСКАЗВАЩИ ХИЛЯДОЛЕТНАТА ПРИЕМСТВЕНОСТ НА КУЛТУРИТЕ ПО ЗЕМИТЕ НИ, В СВОЯТА СЪЩНОСТ Е ОСНОВАНИЕ ЗА ГОРДОСТ И САМОЧУВСТВИЕ, ОТ КОЕТО НЕ МОЖЕМ ДА СЕ ОТКАЗВАМЕ ПОРАДИ ТЕСНОГРЪДИЕ И ХИПЕРТРОФИРАНО ПАТРИОТАРСТВО.

ТЕЗИ, А И РЕДИЦА ОЩЕ ВАЖНИ ДОВОДИ СА ИЗЛОЖЕНИ ПРЕД КОМИСИЯТА.

НОВОТО ИМЕ НА ГРАДА Е ВЕЧЕ В ОБРЪЩЕНИЕ ИЗЦЯЛО И ИЗНЕНАДВАЩО, ДОРИ И ЗА НАЙ-ГОЛЕМИТЕ ПЕСИМИСТИ, БЪРЗО ПРИДОБИ ГРАЖДАНСТВЕНОСТ. СТРАСТИТЕ, ДОКОЛКОТО СА БИЛИ СЕРИОЗНИ И ГИ Е ИМАЛО, СА УЛЕГНАЛИ. ТОВА НИ ДАВА ОСНОВАНИЕ ДА ТВЪРДИМ, ЧЕ СА НАЛИЦЕ ВСИЧКИ УСЛОВИЯ ЗА НЕОБРАТИМОСТ НА АКТА ПО ПРЕИМЕНУВАНЕ.

С УВАЖЕНИЕ,

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТ - МОНТАНА:

/Ж. КАЛЧЕВА/

15.04.1993 г.

гр. МОНТАНА

